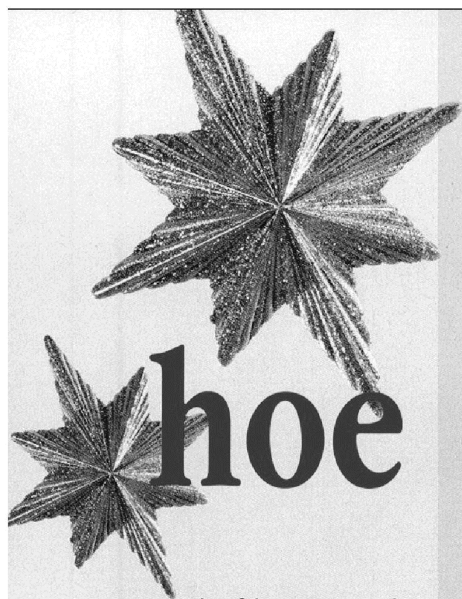

Moordwijven over PC Hoofstraat-

Hoe meer geld, hoe ordinairder

In de film *Moordwijven* leiden drie miljonairs-vrouwen dankzij hun bezoekjes aan de plastisch chirurg een rimpelloos bestaan. Glossy sprak met de actrices Hadewych Minis, Bracha van Doesburgh en Sanne Wallis de Vries over hún plannen en methoden om jong, strak én bekend te blijven. En hebben zij net zoveel gevoel voor glamour als hun karakters in de film?

Leiden jullie nog een rimpelloos bestaan of zijn de eerste kraaienpootjes en liplijntjes inmiddels al zichtbaar?

Sanne: 'Bij mij is dat laatste het geval. Maar ja, ik ben ook al 36 en volgens mij is mijn hele bovenlijf anders geworden na het krijgen van een kind. Sommige vrouwen worden wat bollig nadat ze kinderen hebben gekregen, maar ik ben juist dunner geworden. Ik heb ook een andere cupmaat gekregen en ik merk dat ik in mijn gezicht wat meer lijntjes begin te krijgen. Maar da's juist goed, dat zijn lachrimpels, houd ik mezelf voor.'

Bracha: 'Ik heb wel eens dat ik in de spiegel kijk en wat rimpels zie. Niet dat ik vind dat ik een rimpelig hoofd heb, laat dat duidelijk zijn. Ook merk ik aan mijn conditie dat deze niet altijd even goed is, maar dat komt door het roken. Volgens mij is daardoor mijn huid wat grauwer geworden.'

Hadewych: 'Ik ben net zeven maanden gestopt en ik merk wel een verschil, hoor. Qua fitheid, dan, hè? Van rimpels heb ik nog niet zo'n last.'

Wat als het de spuigaten uitloopt, als jullie echt tekenen van veroudering gaan zien?

Sanne: 'Eigenlijk is 'jong moeten zijn' een opgedrongen beeld. In sommige maatschappijen dwing je respect af door oud te zijn en er ook zo uit te zien. Stel dat we in zo'n samenleving hadden geleefd, dan zou je dus steeds blijer worden. En tja, wat is de spuigaten uitlopen?

Ik hoop gewoon heel erg dat ik dat niet zal gaan vinden. Dat ik denk: tja, ik ben nu eenmaal vijftig of zestig en dit hoofd hoort daar blijkbaar bij.'

Bracha: 'Volgens mij hoef jij je geen zorgen te maken. Je zegt net dat je rimpels hebt, maar ik zie er niet één bij je.'

Sanne: 'Dank je! Als je eenmaal aan plastische chirurgie begint is het einde zoek, want dan moet je het bijhouden. En als je het dan laat verzakken, is het helemaal erg.'

Bracha: 'Vroeger vond ik altijd dat ik heel erge flaporen had, totdat ik op school een meisje zag dat haar oren had laten rechtzetten. Toen dacht

ik: dat kán dus gewoon? Nu wil ik er eigenlijk ook niet aan denken, laat staan dat ik er ooit aan zou willen beginnen. Platgespoten hoofden vind ik over het algemeen zelfs een beetje eng. Die vrouwen en mannen streven zó naar perfectie - althans, naar wat zij zien als perfectie - dat ze altijd wel iets vinden waaraan ze zich ergeren. Zo van: zat mijn gezicht net strak, zie ik ineens een onderkin!'

Hadewych: 'Het is toch eigenlijk erg dat je soms al bijna niet meer ziet of iets nog echt is aan iemands gezicht?'

Bracha: 'Maar ja, als het goed gedaan is, maakt het misschien ook niet meer uit, toch?'

Over 'goed gedaan' gesproken: wat vinden jullie van de looks van Marijke Helweggen?

Hadewych: 'Heel fijn als zij gelukkig is met hoe ze eruitziet, maar ik vind haar nou niet echt aantrekkelijk...'

Sanne: 'Ik ook niet. Het enige wat ik zie bij haar is dat er heel veel aan haar hoofd is gedaan. Ik zie dus geen mooie vrouw meer, maar ik denk alleen nog maar: wat is dáár allemaal aan gebeurd?'

Nadat we het thema 'schoonheidsideaal' hebben behandeld, graag jullie methodes en jullie meningen over slank blijven...

Sanne: 'Als ik veel optreed, sport of bezig ben met mijn kind blijf ik op een bepaald gewicht. Er is bij mij een balans tussen een aantal activiteiten waarbij ik in beweging blijf, lekker functioneer en waar ik dan ook beter bij ga eten. Weet je wat me laatst overkwam? In een beddenwinkel had ik het met de verkoper over matrassen en ik noemde mijn gewicht: 65 kilo. Zegt die man: "Nee, u bent echt geen 65 kilo meer, u bent zwaarder." Waarop ik zei: "Ik ben wél 65!" Uiteindelijk ben ik echt totaal verbouwereerd de winkel uitgelopen en ben ik thuis op de weegschaal gaan staan. Ik woog toch echt 65. Ik was bijna met weegschaal en al teruggegaan naar die man. Hoe dan ook, sporten is echt de basis om slank te blijven.'

Bracha: 'Als ik heel veel werk, val ik veel af. →

vrouwen:

V.I.n.r. Hadewych, Bracha en Sanne

Bracha: 'Aan het woord 'glamour'

Sowieso val ik van stress af. Op dit moment sport ik helemaal niet, maar dan merk ik wel meteen dat ik me minder fit voel. Ik heb mezelf nooit echt te dik gevonden, maar als ik een jaar op de bank ga zitten, zou ik echt wel aankomen. Ik hou van snoepen en lekker eten en drinken. Ik kan best ongezond eten, maar af en toe let ik daar weer wat meer op.'

Hadewych: 'Bij mij is het heel simpel: als ik veel eet, kom ik aan en zo niet, val ik af. Ik heb geen

last van een jojo-effect, want ik houd erg van gezond eten. Snoepen doe ik bijna nooit en drie keer in de week ga ik sporten, maar vooral omdat ik het leuk vind. En ik drink veel warm water de hele dag door.'

Is het voor jullie belangrijk om 'in the picture' te blijven?

Sanne: 'Soms is dat wel handig, ja. Toevallig heb ik laatst een soort van publiciteitsoffensieffe gevoerd voor mijn theatertournee. Dat moest, omdat ze in veel plaatsen niet wisten dat ik kwam spelen. Vroeger was ik nooit zo handig in promotie doen, maar tegenwoordig gaat dat steeds beter. Voor de rest vind ik het promoten van mijn werk belangrijker dan zelf de publiciteit te zoeken. Als publiciteit niets te maken heeft met mijn werk, doe ik liever niet mee. Daardoor ben ik geen vaste klant in bladen als Privé. Slechts één keer is mijn kleding daarin becijferd, omdat ik toevallig op de foto stond. Stond er: "Sanne Wallis de Vries, te mollig om te glanzen."'

Bracha: 'Ik vind het echt verschrikkelijk om qua werk mijn best te moeten doen om waar dan ook in beeld te blijven. Ik heb het geluk dat ik word uitgenodigd voor audities en gelukkig krijg ik af en toe de rol. Geluk? Dat zal zeker een factor zijn.'

Hadewych: 'Ik heb het geluk dat ik vast bij Toneelgroep Amsterdam zit en dat is een solide basis. Qua werk ernaast heb ik niet te klagen. Het komt tot nu toe op me af en daar ben ik wel dankbaar voor en ik probeer er zo veel mogelijk van te genieten.'

Bracha: 'Al zijn er altijd dingen waar je je dan toch weer druk om maakt...'

Hadewych: 'Dat is menseigen. Wat je ook hebt, je wilt toch altijd weer wat anders of iets nieuws. Ik merk dat ik mijn dromen steeds aanpas om ergens naar te kunnen streven.'

Sanne: 'Laatst dacht ik: je zult toch Katja Schuurman zijn!'

Wist je dat?

- De film *Moordwippen* eigenlijk eerst *De Botox Methode* zou gaan heten? Het Amerikaanse farmaceutische bedrijf Allergan, dat Botox als merknaam geregistreerd heeft, dreigde met een rechtszaak en om kostbare juridische procedures te voorkomen, werd een andere titel gekozen.
- Andere rollen in deze film zijn weggelegd voor onder anderen Hans Kesting, Jennifer de Jong, Pierre Bokma en Plien van Bennekom?
- Bracha van Doesburgh te zien was in de Mona-commercials?
- Hadewych Minis de stemmen van Georgina Verbaan en prinses Máxima deed in *Café De Wereld*?
- Sanne Wallis de Vries op 11-jarige leeftijd al bekend werd? Ze won als jongste deelnemer een wedstrijdje 'Rubik's kubus oplossen'. Dat deed ze in 54,25 seconden.

plakt iets van over the top'

Hadewych: 'Het lijkt me heel vermoeiend om steeds gefotografeerd te worden'

Genieten jullie van de inmiddels verworven BN'er-status?

Hadewych: 'Ik word wel eens herkend, maar ik kan nog makkelijk over straat. Het lijkt me helemaal niet prettig om écht bekend te zijn. Volgens mij moet je dan de hele tijd letten op wat je doet en hoe je eruitziet. Het lijkt me heel vermoeiend om continu gefotografeerd te worden. Van de bekendheid die ik nu geniet, heb ik al genoeg voordelen.'

Bracha: 'Bij mij ligt het meer aan de bekendheid van Daan (Schuurmans, haar vriend, red.), omdat hij toch veel bekender is dan ik. Ik ben daar nu wel heel rustig onder, maar in het verleden ben ik wel eens heel kwaad geworden op die domme, vervelde mensen die achter hun bureautje een lulverhaal over me verzinnen. Dan dacht ik: wie denken ze dat ze zijn om voor bekende mensen te bepalen hoe zij hun leven inrichten en om ook nog dingen te vermelden waar niks van klopt? Ik trok me dat erg aan. Die mensen bestempelden me zelfs als 'heks' toen ik net iets met Daan kreeg! Op een gegeven moment stonden er ook camera's bij ons voor de deur, bij het theater en werden we zelfs gevolgd. Daar werd ik in eerste instantie wel een beetje paranoïde van, maar die taferelen komen gelukkig niet meer voor. Maar het blijft iets naars hebben om door mensen in de gaten gehouden te worden, al probeer ik me er nu niets meer van aan te trekken.'

Sanne: 'Dat soort perikelen heb ik allemaal niet. Zelfs om dat 'te mollig om te glanzen'-artikel kon ik uiteindelijk wel lachen. Sterker nog: misschien had de stylist wel gelijk. Ik zie bekend zijn eigenlijk als een ver-van-mijn-bed-show. Ik heb altijd het idee dat het helemaal niet over mij gaat. Bracha heeft het van ons drieën waarschijnlijk het vaakst gemerkt: er klopt geen reet van de verhalen in de bladen. Maar goed, ik heb makkelijk praten, want ik ben geen Katja Schuurman. Laatst dacht ik: Jezus, je zult toch Katja Schuurman zijn en gefotografeerd worden zodra je een voet buiten de deur zet! Dat lijkt me zo irritant! Petje af voor hoe ze daarmee omgaat.'

Hebben jullie net zoveel gevoel voor glamour als jullie karakters Kitty, Estelle en Nicolette in de film *Moordwijken*?

Sanne: 'Ik vond het heel leuk om me als iemand anders te verkleden voor deze film, maar als ik zelf mooi wil zijn, doe ik dat liever

op mijn eigen manier. Gevoel voor glamour?

Ik heb altijd wel een idee van hoe het zou moeten. Als ontspanning mag ik heel graag in glossy tijdschriften bladeren en dan heb ik het idee dat ik er wel verstand van heb, maar mijn eigen smaak is nogal basic. Ik loop nooit op hoge hakken overdag. Ik zie er dus ook nooit glamorous uit, maar gewoon leuk.'

Bracha: 'Aan het woord 'glamour' plakt ook iets van 'over the top'. Zelf vind ik het heel leuk om te winkelen en om me leuk te kleden, maar weet je wat het bij mij is? Als ik té opgedirkt en, voel ik me niet zo prettig. Met te veel make-up op voel ik me zo'n vieze pop.'

Hadewych: 'Ik vind het leuk om me goed te kleden, maar glamorous is daarvoor de verkeerde benaming. Laat ik het zo zeggen: ik kom wel

eens in de P.C. Hooftstraat, maar ik hou meer van de Negen Straatjes.'

Sanne: 'Ach, de P.C. is toch ook helemaal niet chic meer? Er lopen daar alleen maar ordinaire types rond.'

Hadewych: 'Haha, hoe meer geld, hoe ordinaarder ze eruitzien, daar komt het eigenlijk op neer!'

Interview MARTIJN VAN STUYVENBERG
Fotografie: INDEPENDENT FILM

Bracha: 'Met veel make-up op voel ik me zo'n pop'

Moordwijken is vanaf
20 december in de
bioscopen te zien

